

Pozdravljeni učenci 4. A!

Gradivo za **četrtek, 9. 4. 2020**

Vaša učiteljica Mihaela

glasbena umetnost	Filmska glasba - Kekec
slovenščina	DZ 2. del str. 58
matematika	Utrjevanje znanja – merjenje dolžine
angleščina	Glej navodilo učiteljice Mojce
družba	Domača občina praznuje
Neobvezni izbirni predmet šport	Glej navodila učiteljice Damjane
Domače branje	Lukec in njegov škorec – 8. del

Glasbena umetnost – FILMSKA GLASBA

V prejšnjih tednih ste spoznali opero in balet. Zdaj pa je čas za filmsko glasbo.

Katere slovenske mladinske filme ste si že ogledali?

Najbrž poznate tudi kakšno pesem, ki jo v tem filmu pejejo.

Jaz najprej pomislim na filma o Kekcu in Bedancu ter o Kekcu in Pehti. Pa seveda na Kekčevo in Mojčino pesem.

Poslušajte jih:

https://www.youtube.com/watch?v=3e_0H9ztaBU

<https://www.youtube.com/watch?v=2pbeAV1hRBs>

<https://www.youtube.com/watch?v=0XViah7DJrM>

<https://www.youtube.com/watch?v=Br-5i-xN89Q>

V zvezek napišite

FILMSKA GLASBA

Filmska glasba je namenjena glasbenemu opisovanju dogajanja. Z zvočnimi učinki podkrepimo posamezne trenutne vtise: veselje, srečo, napetost...

Naslednji teden pa bo že čas za učenje novih pesmi.

MATEMATIKA - DOLŽINSKE ENOTE

1. Pretvori.

3 cm = ____ mm
8 cm = ____ mm
62 cm = ____ mm
50 cm = ____ mm
9 dm = ____ cm
48 m = ____ dm
4 km = ____ m

14 cm = ____ mm
20 cm = ____ mm
530 mm = ____ cm
6800 mm = ____ cm
30 m = ____ dm
730 dm = ____ m
5 km 4 m = ____ m

54 mm = ____ cm ____ mm
82 mm = ____ cm ____ mm
206 mm = ____ cm ____ mm
206 dm = ____ m ____ dm

2. Mateja trenira atletiko. Njena najljubša disciplina je skok v daljino. Letos je trener beležil njene najboljše rezultate za prvih 5 mesecev in jih zapisal v preglednico.

mesec	jan	feb	mar	apr	maj
rezultat [cm]	542	558	576	512	589

1. V katerem mesecu je skočila najdlje? _____
2. Koliko m, dm in cm je meril njen najdaljši skok? _____
3. Koliko dm in cm je meril njen najkrajši skok? _____
4. Koliko mm je meril njen najdaljši februarSKI skok? _____
5. Ali je Mateja ves čas napredovala? Pojasni odgovor.

DODATNA NALOGA:

Žaba Reza je rekla: Če bi skočila 48 mm dlje, kot sem skočila, bi bil moj skok le za 3 cm krajši od žabjega rekorda naše vasi Žabnice. Rekord Žabnice je natanko 35 dm.

Koliko mm je skočila Reza?

MERIMO ČAS - rešitve nalog za sredo, 8. 4. 2020

1.

180 s	1 min 32 s	3 h
480 s	2 min 0 s	240 min
600 s	85 s	100 min

2.

5.00	10.00	8.20	7.35
17.00	22.00	20.20	19.35

3. a) Metka mora spat ob **21.00** uri b) Zbudi se ob **6.45** uri.

c) $1\text{h} = 4\text{ km}$ $3\text{ h} \cdot 4\text{ km} = 12\text{ km}$ **V soboto so prehodili 12 km.**

$2\text{h} \cdot 4\text{ km} = 8\text{ km}$ $30\text{ min} = 2\text{km}$ $8\text{km} + 2\text{km} = 10\text{ km}$ **V nedeljo so prehodili 10 km.**

DRUŽBA

7. april – OBČINSKI PAZNIK MESTNE OBČINE NOVO MESTO

7. aprila 1365 so bile Novemu mestu podeljene mestne pravice v pisani obliki s posebno listino, ki so jo imenovali ustavno pismo.

Rudolf je mestu dal ime po svojem lastnem imenu *Rudolfswerth* (Rudolfovo пристanišče).

Ob ustanovitvi Novega mesta je bila meščanom zagotovljena osebna svoboda, mestna samouprava, lastni in voljeni sodniki, pravica do trgovanja in sejmov. Stoletje in pol je mesto cvetelo in postalo najpomembnejše med kraji na Kranjskem.

Rudolf IV. Habsburški, ustanovitelj Novega mesta

Kaj je bilo torej v torek? »Rojstni dan« našega kraja in to že kar 655.

In temu v čast si danes oglejte naslednji videoposnetek:

<https://www.youtube.com/watch?v=R6XN9LF5J6E>

In še Novo mesto iz zraka:

<https://www.youtube.com/watch?v=YDZ4zZGbB1U>

Ponovite:

Kdo je ustanovil Novo mesto? Kdaj? Kako se je mesto imenovalo ob ustanovitvi?

ANGLEŠČINA

Hello, fourth class. How are you today?

1. Ali si našel/našla vse besede v besednem kvadratu? Preglej nalogo s pomočjo rešitev.
Rešitve: vodoravno- tomato, corn, potato, pear, peach, peas, strawberry navpično- onion, carrot, apple, orange, banana
2. Odpri učbenik na strani 53 in zvezek ter napiši naslov Schoolwork in prepisi povedi iz 1. naloge. Ob vsaki povedi zapiši YES, če trditev glede na sličico drži in NO, če trditev ne drži.
3. SB 53/2 V zvezek nariši košaro in v njej pet različnih vrst hrane različnih količin. V zvezek zapiši 5 povedi. Glej primer v učbeniku na strani 53, naloga 2. Povedi vedno začni z I've got...
4. Zdaj pa odpri delovni zvezek na strani 53 in reši 1. in 2. nalogo. Pomagam ti s slovenskimi navodili.
WB 53/1 - Obkroži jedilnik, ki ti je bolj všeč.
WB 53/2 – Številke povedi zapiši k ustreznim sličicam. Povedi preberi na glas.
5. Sledi naloga, ki jo boš opravljal/a pet dni. V zvezek napiši naslov in nariši tabelo. Naj ne bo premajhna, da boš lahko vpisoval/a besede in da bo pregledna.

My fruit and vegetable diary

(Moj sadno-zelenjavni dnevnik)

	Day 1	Day 2	Day 3	Day 4	Day 5
fruit					
vegetables					

V tabelo dnevno vpisuj sadje in zelenjavo, ki si ga/jo pojedel. Potem pa mi tabelo - dnevnik pošlji na moj elektronski naslov. Dobre sadno-zelenjavne dni ti želim.

NEOBVEZNI IZBIRNI PREDMET ŠPORT

Danes izvajaj dejavnosti na svežem zraku:

- pojdi na sprehod 15 minut,
- naredi raztezne vaje za telo,
- naredi šolo teka – atletske poskoke: vsako vajo delaj 30 sekund,
- naredi vaje za moč: sklece ob steni 15x (stopi en dolg korak stran od stene in se spusti v oporo na steno), široki počepi s poskokom 10x, trebušnjaki z dvignjenimi nogami 15x,
- naredi skok v daljino z mesta 5x,
- naredi hojo po štirih vzvratno in naprej (vztrajaj v tem položaju 20 sekund), ponovi 4x,
- naredi žabje poskoke 10x, ponovi 3 x.

Po vadbi naredi še raztezanje vseh mišičnih skupin.

DOMAČE BRANJE (8. del)

Opomba: stran 35 je fotografija!

8

Marjeta in Lukec sta z žalostnim srcem prišla v mesto. Mučilo ju je domotožje. Živ vrvež ulic in cest, avtomobili, vozovi in množica ljudi, vse to je zamamljalo le Lukca in škorca.

Klepec je oponašal vse glasove, ki jih je slišal. Pred postajo se je gruča ljudi nabrala okoli njega in Lukca.

Mati in Lukec sta sedla na vlak. Kovčka sta počivala na polici, cula pa je ležala pod klopjo. Lukec je sedel materi nasproti in držal tičnik na kolenih. Klepec se je bil naveličal vpitja, postal je otožen. . . Mimo oken so bežali brzojavni drogovi.

Popotniki so radovedno ogledovali škorca. Neki možiček z debelo glavo in rdečim nosom je iztegnil prst, da bi ga podražil.

»Bedak!« je poskočil Klepec in piknil v mrežo.

Možiček se je ustrašil in odmaknil prst. Ljudje so se zasmejali.

»Ali je kavka?« so vprašali.

»Ne. Škorec.«

»Aha, škorec! Kam ga nečeš? Domov?«

»Ne. V Ameriko.«

»V Ameriko greš?« so se začudili. »Sam?«

To je vprašal neki gospod, ki je Lukca z zanimanjem ogledoval od nog do glave.

»Z materjo greva,« je deček pokazal na Marjeto. Misel, da je med tistimi ljudmi najbrž edini, ki gre na tako dolgo pot, ga je delala malo ošabnega. »Ali greste tudi vi v Ameriko?« je vprašal.

Ne, gospod ni šel v Ameriko. V Ameriko se ne gre kar tako. Možiček, ki je hotel prej podražiti škorca, je pokazal nase.

»Jaz grem v Ameriko. V Argentino. In ti?«

»Tudi v Argentino.«

»Hopla!« se je možiček začudil. »V Buenos Aires?«

»Še dlje. V Paraná.«

»Do Buenos Airesa bomo skupaj potovali. Kako ti je ime?«

Lukec ta človek ni bil nič kaj pogodu. Imel je rdeče obrobljene oči in modre žile na nosu. Pa nekam zaničljivo se je smejal.

»Lukec mi je ime. In vam?«

»Brontolon,« je odgovoril možiček.

Ime je bilo čudno. Ali je bilo možičku res tako ime ali se je samo šalil? Popotniki so se zasmeli. Lukec ni vedel, da beseda pomeni toliko kot »godrnjavec«, kar je zbudilo smeh.

»Čedna živalca,« je menil Brontolon, ki ni nehal opazovati škorca, oči pa so se mu svetile od poželenja. »In govoriti zna, kaj? Ali mi ga prodaš?«

»Ne.«

»Deset lir ti dam zanj,« je rekel možiček in potegnil denarnico iz žepa. »Kaj bo tebi? Saj si se ga že naveličal. Jaz ga bom šele naučil govoriti. Za družbo mi bo. Sam bom na tujem, ti imaš pa mater. Koliko zahtevaš zanj?«

»Nič.«

»Daj ga, če ti veliko ponudi,« je menila mati.

Lukec je molče odmajal z glavo.

»Pa ga imej,« je dejal Brontolon nekoliko užaljen. »Še poginil ti bo. In če bom le hotel, ga bom nazadnje tudi dobil.«

Lukec mu ni nič odgovoril. Kako misli Brontolon dobiti škorca? Zbal se je za Klepca in tičnik objel z obema rokama. Gledal je skozi okno. Medtem je bila nastala noč. »Paraná, Paraná!« so tolkla kolesa. . .

Vlak je privozil na veliko postajo. Marjeta in Lukec sta izstopila. Čez pol ure je odhajal vlak v Genovo. Pod veliko stekleno streho se je gnetla množica ljudi. Vsi so nestrpnost čakali. Vlaki so venomer prihajali in odhajali. Izstopali in vstopali so vedno novi ljudje.

Brontolon, ki se je bil sprva izgubil v gneči, ju je kmalu iztaknil. Svoja kovčka je bil postavil na tla in jedel kruh s slanino.

»Do vlaka je še čas,« je momljal. »Jaz sem več takih stvari, le name se zanesita.«

Minute so tekle. Lukec je postal nemiren. Pogledal je na veliko uro na postaji. Preteklo je že pol ure, odkar so prišli. Pred njim je stal vlak, v katerega so se gnetli ljudje.

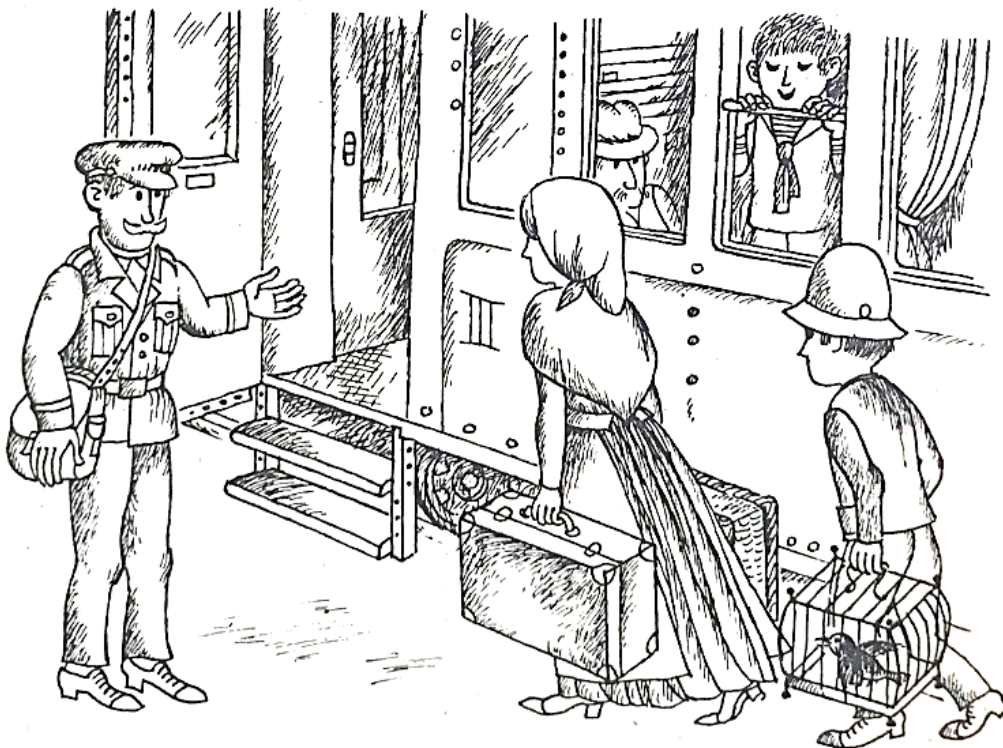
»Genova!« je zaklical železničarju, ki je prišel mimo.

»Tam,« je železničar pokazal vlak, ki je stal na drugem tiru. »Naglo! Vlak lahko vsak hip odpelje.«

»O, presneto!« je vzkliknil Brontolon, ki je svoja dva kovčka držal v rokah.

Marjeta ni nič razumela. Le to je vedela, da je treba strašno hiteti, sicer bodo zamudili vlak.

»Hitro, hitro!« je zaklicala Lukcu.

In že je tekla za možičkom. Lukec je pograbil kletko in materi stopal skoraj po petah.

Vlak je že zapiskal. Sprevodniki so zapoznele potnike naglo potisnili v vozove. Lukec se je ozrl. Brontolona ni bilo. V naglici je bil stopil v drug voz. Dečku se je od zadovoljstva raztegnil obraz. Njegova družba mu ni bila prijetna.

Z materjo sta poiskala oddelek voza, ki je bil skoraj prazen. Le ob oknu je sedel neki gospod in si glavo zavijal v zastor. Zdelo se je, da spi.

Marjeta je dala kovčka na polico in sedla k oknu. Sedel je tudi Lukec in kletko postavil poleg sebe. Vlak se je medtem že premaknil in tolkel čez tračnice. Mimo oken so bežale luči.

»Hvala bogu!« je vzdihnila mati in se ozrla. »Ali sva kaj pozabila? Kje je pa cula?«

Lukec je hotel pravkar ponosno reči: »Če bi mene ne bilo, bi zamudila vlak.« Materino vprašanje ga je nemilo zadelo. Ozrl se je tudi on. Saj res, kje je cula? Cule ni bilo.

»Saj. . . saj sem jo nesel,« je izjecljal.

A ni vedel natančno, če jo je res nesel. Le zdelo se mu je, da jo je imel v rokah. Da je nesel škorca, je dobro vedel. Saj je bil na klopi. Ne, na škorca bi ne bil pozabil.

»Izgubil si jo,« je mati sklenila roke. »Pozabil si jo.«

Da, najbrž jo je pustil na postaji. Toda Lukec tega še sam sebi ni mogel verjeti. Prepaden je iskal na policah in pod klopjo. Cule ni bilo.

»To je vse zaradi tistega tvojega škorca,« mu je očitala mati. Lukca je zapeklo. Škorec in zopet škorec.

Gospod, ki je spal z glavo v zastoru, se je zdramil. Imel je črne lase in kot pajek dolge noge. Mežikal je z očmi, poslušal in pozorno gledal.

»Ali je bila v culi kaka vrednost?« je vprašal slovenski.

Marjeta se je razveselila, da ima pred seboj domačega človeka. Ni se čutila več tako samotno med samimi tujimi ljudmi. Pol nejevolje ji je izginilo z obraza.

»Nekaj starih cunj,« je odgovorila. »Pa nekaj cvrtja in kruha.«

Gospod je menil, da se ne izplača vpraševati po culi. Bogve, če bi jo sploh našli. Kjer je veliko ljudi, se pozabljena stvar kaj rada prime dolgih prstov. Zgolj zamuda bi bila in sitnosti.

Vprašal je, kam se peljeta. Ko mu je Marjeta odgovorila, se je začudil.

»V Buenos Aires? Jaz pa v Rio de Janeiro. Skoraj vso pot se bomo skupaj vozili.«

Marjeta je odgovarjala na vprašanja in poslušala. Obraz ji je kar sijal. Tudi Lukec je bil zadovoljen. Cula je bila že na pol pozabljena. Na vprašanje je pritrdil, da nese škorce s seboj. Če zna govoriti? Seveda. Zdaj spi, a bo že pokazal, kaj zna.

»Moje ime je Slokar,« je povedal gospod. »Torej z Vipavskega sta? Tudi moj oče je bil Vipavec. V Braziliji imam brata in potujem k njemu za zaslužkom. Enkrat sem že bil tam, a sem se vrnil. V laške šole si hodil?« se je obrnil do Lukca. »Torej si Italijan?«

»Ne. Slovenec sem.«

Lukcu je bil Slokar všeč. Brontolon je govoril neko čudno mešanico, temu pa je beseda kar pela. Tudi se ni oziral po škorceu.

Slokar je odprl svoj kovček in jima ponudil kruha in sira.

»Vzemita!« je rekel. »Gotovo nimata s seboj nič prigrizka, ker sta izgubila culo.«

Lucec je bil od hipa do hipa bolj molčeč. Glava mu je lezla na prsi. Govorjenje mu je rahlo, vedno rahleje prihajalo na uho. Slednjič je legel po klopi in trdno zaspal. Sanjal je o izgubljeni culi, iz katere se je izmotal velik škorec, ki mu je vpil na uho: »Bedak si! Bedak si!« A bila so le kolesa vlaka, ki so tolkla: »Pozabljivec! Pozabljivec!«